

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/80/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010584
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2512010584.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti odsúdenému N. K., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu samosudkyne Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/93/2012, zo dňa 8.3.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného N. K., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením samosudkyne Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/93/2012 zo dňa 8.3.2017 táto (samosudkyňa okresného súdu) rozhodla výrokom

Podľa § 70 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 437 odsek 4 Trestného poriadku súd vyslovuje, že odsúdený N. K., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom A. XXX, sa v skúšobnej dobe podmienčného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/93/2012 zo dňa 05.12.2012, a podmienčne bolo upustené uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/93/2012 zo dňa 29.09.2014 n e o s v e d č i l, a preto zvyšok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 433 (štyristotridsaťtri) dní v y k o n á.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že tento (okresný súd) dospel k potrebe vyslovenia neosvedčenia sa odsúdeného N. K. v skúšobnej lehote určenej mu po upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v dôsledku ďalšieho (protiprávneho konania) v podobe spáchania 5-ich priestupkov v skúšobnej lehote určenej na základe uznesenia Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/93/2012 zo dňa 29.9.2014, právoplatného dňa 29.9.2014. Týmto (uznesením okresného súdu) bolo u P. K. upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 5. decembra 2012 pod sp. zn. 2T/93/2012, právoplatným 5. decembra 2012, vo výmere 3 roky a bola mu určená skúšobná doba na 2 roky.

V zmysle dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom uznesení skúšobná doba podmienčného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti odsúdenému plynula od 30. septembra 2014 do 30. septembra 2016.

Na verejnom zasadnutí okresného súdu sa tento (okresný súd) oboznámil s príslušným (dôkazným materiálom) v podobe evidenčnej karty vodiča o spáchaných priestupkoch, pričom zistil, že tento (P. K.) sa dopustil v skúšobnej dobe vyššie uvedenej piatich priestupkov na úseku cestnej premávky rôzneho charakteru, a to konkrétne dňa 17. januára 2015, 19. augusta 2015, 22. októbra 2015 a dňa 17. augusta 2016. Napriek skutočnosti, že uznesenie okresného súdu nie je celkom súladné s tým, keď na jednej strane konštatuje spáchanie piatich priestupkov v skúšobnej lehote určenej v rámci podmienčného upustenia od výkonu zvyšku zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a súčasne v ďalšej časti poukazuje na spáchanie štyroch priestupkov, z pohľadu odvolacieho súdu je evidentné aj s ohľadom

na oboznámený spisový materiál, že P. K. sa v skutočnosti dopustil spáchania piatich priestupkov v skúšobnej lehote tak, ako to vyplýva z príslušnej evidenčnej karty vodiča nachádzajúcej sa na č. I. 301. Z týchto (oboznámených skutočností) je zrejmé, že priestupky, ktorých sa mal dopustiť aj v podobe prekročenia najvyššej povolenej rýchlosti (tak, ako tomu bolo dňa 8.8.2016) priamo súviseli s trestnou činnosťou, za ktorú bol pôvodne odsúdený (pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona). Konštatujúc tieto (prvostupňovým súdom) zistené skutočnosti dospel konajúci súd k záveru, že odsúdený P. K. v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Pre takýto (procesný postup) mal prítom okresný súd zákonnú oporu, a to s poukazom na ustanovenie § 70 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého, ak odsúdený u ktorého sa podmienčne upustilo od zvyšku trestu zákazu činnosti, viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Práve opakované spáchanie priestupkov odsúdeným zakladá podľa dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom uznesení podklad pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného. Súčasne prvostupňový súd určil, že P. K. musí vykonať zvyšok trestu zákazu činnosti, a to v trvaní 433 dní. Predmetnú dobu stanovil tak, že spočítal počet dní odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti uznesenia o upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, teda dňa 30.09.2014 do konca pôvodne uloženého trestu zákazu činnosti na základe vyššie citovaného rozsudku, teda dňa 6.12.2015. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený P. K..

V dôvodoch podanej sťažnosti uvádza, že sa síce dopustil priestupkov, ktoré však oľutoval. K priestupku zo dňa 17.8.2016 v podanej sťažnosti sa vyjadril, že o tomto (priestupku) ani nevedel, že by ho spáchal. Samotné vodičské oprávnenie nevyhnutne potrebuje pri výkone svojej práce, o ktorú v prípade odobratia by prišiel, a preto sa domáha podanou sťažnosťou zrušenia rozhodnutia okresného súdu.

Na podklade podaného a súčasne odôvodneného opravného prostriedku (sťažnosti odsúdeného), odvolací súd postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného N. K. je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Odvolací súd preskúmavajúc napadnuté uznesenie a príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál dospel k záveru, že okresný súd postupoval zákonne súladným spôsobom po oboznámení príslušných (relevantných skutočností) v podobe evidenčnej karty vodiča (N. K.), keď zistil, že sa tento v skúšobnej lehote po podmienčnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti v rámci skúšobnej lehoty dopustil spolu piatich priestupkov na úseku cestnej premávky rôzneho charakteru (okrem iného aj priestupku spočívajúcom v prekročení najvyššej povolenej rýchlosti).

Z príslušného (spisového materiálu), ako i samotného (napadnutého uznesenia) je evidentné, že vo všetkých prípadoch spáchaných priestupkov bol za tieto aj potrestaný, a to blokovou pokutou. Správne postupoval okresný súd, keď pri rozhodovaní o tom, či sa P. K. osvedčil v rámci skúšobnej lehoty určenej mu po podmienčnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel ustálil, že v priebehu tejto (skúšobnej lehoty) nevedol riadny život v zmysle § 70 ods. 1 Trestného zákona. Toto (zákonné ustanovenie) predpokladá, že osoba, ktorej je určená skúšobná lehota sa počas plynutia tejto (skúšobnej doby) nedopustí žiadneho protiprávneho konania v podobe spáchanej trestnej činnosti, resp. menej závažnej protispoločenskej činnosti (aj v podobe spáchania priestupkov).

Tým, že v prípade P. K. sa jedná o osobu permanentne, resp. v pravidelných intervaloch dopúšťajúcu sa spáchania priestupkov na úseku cestnej premávky, teda činnosti súvisiace s tou, za ktorú bol pôvodne odsúdený je zrejmé, že ani predchádzajúce (odsúdenie okresného súdu) nemalo na neho dostatočný (odstrašujúci účinok) v tom, aby sa v budúcnosti nedopúšťal obdobného (protiprávneho konania, aj keď v podobe spáchania priestupkov).

Rovnako je potrebné vysloviť záver, že sa jedná v osobe P. K. o nedisciplinovaného vodiča, keďže sa dopustil opakovane spáchania priestupkov, teda nejednalo sa v jeho prípade o jednorazové vybočenie z noriem normálneho spôsobu života.

Zisťujúc naznačené skutočnosti obsiahnuté v dôvodoch napadnutého uznesenia si ako správne zistené osvojil aj súd odvolací. Za zákonne súladnú považuje aj tú časť výrokovej časti napadnutého uznesenia, v rámci ktorej okresný súd určil, že P. K. je povinný vykonať zvyšok trestu zákazu činnosti v trvaní 433 dní. Na ustálenom závere, ktorý si ako správny osvojil v plnom rozsahu aj odvolací súd nemení na veci nič skutočnosť nachádzajúca sa v sťažnosti odsúdeného argumentujúceho potrebou zrušenia uznesenia okresného súdu z dôvodu „nevyhnutnosti“ zachovania spôsobilosti vedenia motorových vozidiel z dôvodu zabezpečovania si prostriedkov k obžive. Bolo evidentné, že odsúdenému P. K. bola daná šanca, aby preukázal, že je spôsobilý viesť riadny život po rozhodnutí okresného súdu o podmienčnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti motorových vozidiel akéhokoľvek

druhu, ktorú šancu však odsúdený nevyužil z dôvodov vyššie naznačených, a preto bolo potrebné rozhodnúť v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.